

(Kort bemærkning).

Kaj Hansen (DKP):

Jeg kan konstatere, at hr. Johan Philipsen ikke kan bestride de tal, som jeg har fremlagt. Hr. Johan Philipsen siger, at man ikke kan regne med et beløb i dag og så et beløb, der fremkommer nogle år senere. Hermed tænker hr. Johan Philipsen eventuelt på den fortsatte inflation, der måtte være. På alle andre områder i folketinget regner man ikke med den inflation, f.eks. hvad angår boligsikringen; dertil er sat af i en 3-årig periode 610 mill. kr., 600 mill. kr. og 600 mill. kr., så dér regner man åbenbart ikke med inflation.

(Kort bemærkning).

Henning Philipsen (SF):

Jeg skal bare sige til hr. Johan Philipsen, at jeg ved udmærket godt, han ikke vil have mig til at tale med sin stemme, og det er der ikke noget at sige til. Men jeg ved bare én bestemt ting, og det er, at hr. Johan Philipsen var medlem af en regering, hvis statsminister hed Poul Hartling, og det er det, der understreger for mig, at hvis hr. Johan Philipsen havde været boligminister nu i en regering Poul Hartling, ville det forslag ikke være blevet fremsat, som den nuværende boligminister har fremsat om statstilskud i forbindelse med beskæftigelsesarbejde.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Må jeg først sige til hr. Henning Philipsen, at jeg er da enig i, at situationen er ændret for de uddannelsessøgende, efter at deres uddannelsesstøtte er blevet forringet og mulighederne for, at de kan finde beskæftigelse, også er blevet dårligere; det erkender jeg helt og fuldt. Men jeg vil bede hr. Henning Philipsen om at læse betænkningen fra boligudvalget, hvori man pålægger mig at fremlægge kap. 9 og kap. 10 til genbehandling i boligudvalget; det har jeg naturligvis gjort, uanset om der er partier, som ikke har haft den opfattelse, for når et flertal har besluttet noget her i folketinget, tror jeg, en minister ville komme lidt galt af sted, hvis han ikke fulgte denne flertalsbeslutning, og det beder jeg hr. Henning Philipsen om at respektere.

I øvrigt vil jeg henstille til hr. Henning Philipsen, til hr. Wilhjelm og til hr. Kaj Hansen at læse det, der er sagt i fremsættel-

telsestalen. Hr. Kaj Hansen henviste til, at jeg skulle læse, hvad fru Eva Gredal havde sagt, da hun var ordfører for socialdemokratiet, da forslaget var til første behandling, jeg tror, det var første gang. Det er næsten ordret og i hvert tilfælde i indhold nøjagtigt det, som jeg siger i min fremsættelsestale vedrørende de sociale institutioner.

Må jeg så også sige til hr. Henning Philipsens bemærkninger omkring forskellen mellem den nuværende og den tidligere boligminister, at uden den tidligere boligministers meget positive støtte var forslaget om hjælp til modernisering og isolering jo ikke blevet gennemført. Jeg vil også sige her fra denne talerstol, at uden hr. Johan Philipsens medvirken havde vi nok fået et boligforlig, der havde været værre end det, der er tilfældet, med den sammensætning som folketinget i dag har. Det synes jeg også lige skal siges, uden at det skal betragtes som mere end en konstatering af de faktiske forhold.

Hr. Wilhjelm nævner spørgsmålet om de 45 mill. kr. og de 1.500 boliger. Ja, det er jo netop det, jeg svarede hr. Ingomar Petersen på, nemlig spørgsmålet om, at der er 45 mill. kr. på denne konto på finansloven; det har dette folketing også vedtaget, og jeg kan altså ikke bruge flere penge, og derfor er man i finansudvalget enig om, at vi må vende tilbage med en beslutning om, hvad der skal ske med det aktstykke, når boligudvalget og når folketinget har besluttet sig.

Hr. Kjørulff-Schmidts bemærkninger vedrørende huslejeboykotten gik jeg ikke ind på for at spare tid, da jeg tidligere har svaret et medlem af fremskridtspartiet i spørgetiden på det samme spørgsmål og klart tilkendegivet, at staten kun er pant haver, og at vi har henstillet til kollegiebestyrelserne, at de foretager sig det, der er nødvendigt ifølge deres direktiver, men ikke har anden mulighed end at afvente. Hvis ikke der er økonomi i disse kollegier, og hvis vi ikke kan finde en løsning, ja, så vil disse kollegier gå fallit, og vi har ingen magtmidler over for denne boykot, vi har ikke andre muligheder end en almindelig panthaver i dette forhold. Jeg svarede også den pågældende spørger, som jeg hermed svarer hr. Kjørulff-Schmidt, at mine tanker er ikke at provokere, men at forsøge at løse situationen.

Hermed sluttede forhandlingen.